

Zasady pisania prac dyplomowych i przeprowadzania egzaminów dyplomowych na studiach I stopnia w Instytucie Filologii Germańskiej

Warunkiem przystąpienia do egzaminu licencjackiego w IFG jest zaliczenie wszystkich przedmiotów objętych programem kształcenia obowiązującym na studiach I stopnia oraz przygotowanie przez studenta pracy dyplomowej. Na studiach I stopnia student samodzielnie przygotowuje ją pod kierunkiem pracownika IFG w powiązaniu z seminarium licencjackim. Objętość pracy dyplomowej (wraz z bibliografią) powinna wynosić ok. 55-70 tysięcy znaków (liczonych ze spacjami). Każda praca powinna zawierać ponadto zwięzłe streszczenie (objętość do 4 tysięcy znaków liczonych ze spacjami) i słowa kluczowe (objętość do 1 tysiąca znaków liczonych ze spacjami) w języku polskim. Jeśli praca jest napisana w języku polskim, musi zawierać kartę tytułową, streszczenie oraz słowa kluczowe w języku polskim i angielskim.

O wyborze języka pracy oraz języka egzaminu decyduje pracownik prowadzący seminarium licencjackie. Na specjalnościach kierunku filologia przygotowanie pracy w głównym języku studiowanym nie wymaga odrębnego zezwolenia dziekana lub dyrektora jednostki dydaktycznej. Jeśli praca jest napisana w języku niemieckim, musi zawierać kartę tytułową, streszczenie oraz słowa kluczowe w języku polskim i niemieckim. Praca dyplomowa powinna być napisana według wytycznych edytorskich określonych w zał. nr 1, 2 i 3 do niniejszego dokumentu. Szczegółowe wskazówki edytorskie określa promotor pracy dyplomowej.

Praca licencjacka jest samodzielną pracą o charakterze opisowym lub analitycznym, będącą wynikiem zastosowania przynajmniej niektórych procedur właściwych postępowaniu badawczemu, wyposażoną w aparat właściwy tekstowi naukowemu. Za zgodą dziekana, po zasięgnięciu opinii promotora i kierownika zakładu lub dyrektora, praca może mieć charakter samodzielnego projektu odpowiadającego zasadom oryginalności i opatrzonego niezbędnymi elementami przedstawiającymi zastosowaną metodologię. W tym przypadku dziekan może również zezwolić na przygotowanie pracy o objętości nie odpowiadającej warunkom przedstawionym w punkcie 1 dotyczącym minimalnej objętości. Jako praca dyplomowa może być przedstawione również własne tłumaczenie z odpowiednim komentarzem i obudową metodologiczną.

Tematy prac licencjackich są zatwierdzane przez Radę Naukową Instytutu Filologii Germańskiej i podawane do wiadomości studentów nie później niż 1 semestr przed planowym końcem studiów. Ostateczny tytuł pracy może odbiegać od zatwierdzonego tematu przy zachowaniu podstawowego zakresu materiału i metody określonych w temacie.

Warunki formalne, jakie musi spełniać promotor pracy licencjackiej oraz komisja egzaminacyjna, określa Regulamin studiów. Praca licencjacka podlega procedurom rejestracji, archiwizacji oraz sprawdzenia przez system antyplagiatowy, opisanym w odrębnych zarządzeniach Rektora i w uregulowaniach obowiązujących na Wydziale.

Egzamin licencjacki odbywa się przed trzyosobową Komisją (skład: przewodniczący – samodzielny pracownik IFG, egzaminator będący recenzentem pracy dyplomowej oraz pracownik prowadzący seminarium licencjackie). Egzaminator, recenzent i osoba prowadząca grupę seminaryjną reprezentują profil badań naukowych zgodny z tematyką napisanej pracy.

Podczas egzaminu licencjackiego student odpowiada na trzy pytania. Dwa pytania odnoszą się do określonego przez Radę Instytutu zakresu materiału, przy czym studentowi przysługuje prawo wyboru zakresu spośród ustalonych przez Radę Instytutu; wybór musi zostać dokonany najpóźniej miesiąc przed terminem egzaminu. Jedno pytanie podczas egzaminu dotyczy pracy i jej szeroko rozumianego kontekstu. Egzamin nie obejmuje treści wszystkich przedmiotów z całego okresu studiów i nie sprawdza realizacji poszczególnych efektów kształcenia.

Egzamin ma formę ustną.

Egzaminatorzy wpisują do protokołu trzy pytania oraz oceny wystawione za udzielone odpowiedzi. Średnia arytmetyczna tych ocen zostanie następnie wpisana jako ocena ogólna egzaminu licencjackiego.

Warunkiem uzyskania dyplomu jest otrzymanie oceny co najmniej dostatecznej z pracy dyplomowej i co najmniej dostatecznej z egzaminu dyplomowego.

Podstawą obliczenia wyników studiów są:

1. średnia arytmetyczna ocen uzyskanych w czasie studiów (z wyjątkiem ocen unieważnionych) – A;
2. ocena pracy dyplomowej – B; (rozumiana jako średnia ocen recenzji promotora i recenzenta)
3. ocena egzaminu dyplomowego - C.

Przy wyliczaniu ostatecznego wyniku studiów uwzględnia się końcową ocenę z egzaminu dyplomowego.

Wynik studiów pierwszego stopnia określa wzór $3A/4+(B+C)/8$.

Średnią arytmetyczną ocen A oraz wynik studiów, o którym mowa w ust. 4 i 5, oblicza się z dokładnością do dwóch miejsc po przecinku stosując ogólne zasady zaokrąglania. (Odrzucenie cyfry 5, 6, 7, 8, lub 9 powoduje zwiększenie cyfry zachowanej o 1).

W dyplomie ukończenia studiów wpisuje się ostateczny wynik studiów, wyrównany zgodnie z zasadą: do 3,25 - dostateczny (3,0), od 3,26 do 3,74 - plus dostateczny (3,5), od 3,75 do 4,24 - dobry (4,0), od 4,25 do 4,74 - plus dobry (4,5), od 4,75 - bardzo dobry (5,0).

Komisja egzaminacyjna może podwyższyć wynik studiów, o którym mowa w ust. 7, o 0.5, jeżeli student z pracy dyplomowej oraz egzaminu dyplomowego otrzymał oceny bardzo dobre.

Pozostałe kwestie nieopisane w powyższej procedurze rozstrzyga się zgodnie z Regulaminem studiów UW r.

Opracowano na podstawie Regulaminu studiów na Uniwersytecie Wrocławskim, Uchwały nr 275/2016 Rady Wydziału Filologicznego UW r. z dnia 22 listopada 2016 r. w sprawie szczegółowych warunków ukończenia studiów I i II stopnia oraz prac i egzaminów dyplomach na Wydziale Filologicznym oraz Komunikatu nr 6/2016 Dziekana Wydziału Filologicznego UW r. z dnia 2 grudnia 2016 r. w sprawie zasad składania i archiwizacji prac dyplomowych z wykorzystaniem systemu Archiwum Prac Dyplomowych (APD).

Ostatnia aktualizacja: 16.05.2017 r. przyjęta decyzją Rady Instytutu Filologii Germańskiej z dnia 16.05.2017 r.

Załącznik nr 1

Uniwersytet Wrocławski / Wydział Filologiczny / Instytut Filologii Germańskiej

WYTYCZNE EDYTORSKIE

dla

JĘZYKOZNAWCZYCH/ TRANSLATORYCZNYCH/ SKANDYNAWISTYCZNYCH PRAC MAGISTERSKICH I LICENCJACKICH

1. Tekst pracy podzielony jest na rozdziały (podrozdziały itd.) zgodne z tematem pracy.
2. Tekst główny napisany w języku niemieckim poprzedzony jest stronami tytułowymi w języku polskim i niemieckim oraz spisem treści; tekst główny napisany w języku polskim poprzedzony jest stronami tytułowymi w języku polskim i angielskim.
3. Pracę zamykają spisy tabel, diagramów, rysunków itd., bibliografia (obejmująca w razie potrzeby także osobny spis stron internetowych oraz ewentualne podziały na literaturę prymarną, sekundarną, źródłową itp.) i ewentualne załączniki.
4. W tekście głównym stosowane są przypisy dolne.
5. Informacje bibliograficzne w tekście głównym umieszczane są skrótowo w odsyłaczach.
6. Bibliografia zestawiana jest w porządku alfabetycznym (decydują w kolejności: nazwisko autora, nazwisko wydawcy, tytuł pracy).
7. Adresy bibliograficzne mają taki sam porządek i zawierają kolejno: nazwisko/a autora/autorów, rok wydania, tytuł, miejsce wydania. Wymienione elementy składowe oddzielane są przecinkami (lub w inny czytelny sposób) a cały adres kończy kropka.
8. W przypadku dzieł opublikowanych w czasopiśmie lub tomach zbiorowych podaje się ich pełne dane oraz strony na jakich znajduje się dane dzieło.
9. W adresach bibliograficznych podawani są wszyscy współautorzy i współwydawcy.
10. Metajęzykiem bibliografii w pracach napisanych w języku niemieckim jest język niemiecki; w pracach napisanych w języku polskim metajęzykiem bibliografii jest język polski.

Obowiązujące tłumaczenia na stronach tytułowych w wersji niemiecko- i anglojęzycznej:

UNIVERSITÄT WROCLAW/ PHILOLOGISCHE FAKULTÄT/ INSTITUT FÜR
GERMANISTIK

UNIVERSITY OF WROCLAW/ FACULTY OF PHILOLOGY/ INSTITUTE OF GERMAN
PHILOLOGY

WYTYCZNE EDYTORSKIE

dla

KULTUROZNAWCZYCH PRAC MAGISTERSKICH I LICENCJACKICH

1. Tekst pracy zawiera stronę tytułową, spis treści, podzielony jest na rozdziały i podrozdziały zgodnie z tematem pracy, zakończony jest obowiązkową bibliografią.
2. Strona tytułowa pracy zawiera następujące informacje: Instytut Filologii Germańskiej, Wydział Filologiczny, Uniwersytet Wrocławski, imię i nazwisko autora, tytuł pracy, imię i nazwisko oraz tytuł naukowy promotora, miejsce i rok obrony pracy.
3. Pracę zamykają bibliografia obejmująca literaturę prymarną i sekundarną oraz ewentualne załączniki.
4. Bibliografia końcowa podana jest w porządku alfabetycznym według nazwiska autora lub redaktora tomu.
5. Numerowane przypisy umieszczamy na dole poszczególnych stron.
6. Konsekwentny zapis informacji bibliograficznych w przypisach i w końcowej bibliografii ma być opracowany zgodnie ze wskazówkami promotora pracy.
7. Wymagane są następujące dane: imię i nazwisko autora, pełny tytuł wraz z ewentualnym podtytułem (jeżeli jest taka sytuacja: numer tomu), miejsce i rok wydania. W przypadku wydawnictw zbiorowych: imię i nazwisko redaktora/ów, numer tomu; w przypadku cytowań z prasy: numer gazety, rok wydania (lub dokładna data wydania). W przypisach podajemy zawsze strony cytowań.
- 8 W przypadku pełnych adresów internetowych podajemy zawsze datę skorzystania z informacji w internecie (np.: Zugriff am...)
9. Promotor pracy jest zobowiązany do szczegółowego zapoznania studentów z profesjonalnym sposobem cytowania i przekazywania treści prac innych autorów wykluczającym plagiat.
10. Wszystkie kwestie szczegółowe rozstrzyga promotor w porozumieniu z autorem pracy.
Obowiązujące tłumaczenia na stronach tytułowych w wersji niemiecko- i anglojęzycznej:

UNIVERSITÄT WROCLAW/ PHILOLOGISCHE FAKULTÄT/ INSTITUT FÜR GERMANISTIK

UNIVERSITY OF WROCLAW/ FACULTY OF PHILOLOGY/ INSTITUTE OF GERMAN PHILOLOGY

WYTYCZNE EDYTORSKIE

dla

LITERATUROZNAWCZYCH PRAC MAGISTERSKICH I LICENCJACKICH

1. Tekst pracy zawiera stronę tytułową, spis treści, podzielony jest na rozdziały i podrozdziały zgodnie z tematem pracy, zakończony jest obowiązkową bibliografią.
2. Tekst główny napisany w języku niemieckim poprzedzony jest stronami tytułowymi w języku polskim i niemieckim oraz spisem treści; tekst główny napisany w języku polskim poprzedzony jest stronami tytułowymi w języku polskim i angielskim.
3. Strona tytułowa pracy zawiera następujące informacje: Instytut Filologii Germańskiej, Wydział Filologiczny, Uniwersytet Wrocławski, imię i nazwisko autora, tytuł pracy, imię i nazwisko oraz stopień, tytuł naukowy promotora, miejsce i rok obrony pracy.
4. Pracę zamykają bibliografia obejmująca literaturę prymarną i sekundarną oraz ewentualne załączniki.
5. Bibliografia końcowa podana jest w porządku alfabetycznym według nazwiska autora lub redaktora tomu.
6. Numerowane przypisy umieszczamy na dole poszczególnych stron.
7. Promotor pracy jest zobowiązany do szczegółowego zapoznania studentów z profesjonalnym sposobem cytowania i przekazywania treści prac innych autorów wykluczającym plagiat.
8. Wszystkie kwestie szczegółowe rozstrzyga promotor w porozumieniu z autorem pracy.

Obowiązujące tłumaczenia na stronach tytułowych w wersji niemiecko- i anglojęzycznej:

UNIVERSITÄT WROCLAW/ PHILOLOGISCHE FAKULTÄT/ INSTITUT FÜR GERMANISTIK

UNIVERSITY OF WROCLAW/ FACULTY OF PHILOLOGY/ INSTITUTE OF GERMAN PHILOLOGY

Szczegółowe wskazówki edytorskie dla prac dyplomowych z literaturoznawstwa (propozycja)

Tytuły

Tytuły rozdziałów zaznaczamy cyframi 1,2,3,...

Tytuły podrozdziałów i podtytuły zaznaczamy 1.1., 1.2., ...

Cytaty

- a) krótkie cytaty do 3 linijek należy integrować w tekst bieżący i zaznaczać cudzysłowem podwójnym „...”.
- b) dłuższe cytaty wprowadzamy po spacji bez cudzysłowu, ale w innym, mniejszym formacie czcionki i/lub stosując Tabulator.
- c) cytaty w cytatach zaznaczamy pojedynczym apostrofem.
- d) wyłączenia lub uzupełnienia odautorskich cytatach zaznaczamy kwadratowymi nawiasami [...].
- e) cytaty w innych niż niemiecki nowożytnych językach obcych jak angielski, włoski, francuski czy polski z zasady nie tłumaczymy. Ewentualnie stosujemy tłumaczenie w przypisach.
- f) kursywa zaznaczamy tekście głównym tytuły dzieł, słowa pochodzenia obcego. Natomiast w przypisach tytuły dzieł podajemy normalnie i bez cudzysłowu

Liczby i daty

Rozpisujemy liczby stron: np. 326-327 (a nie 326-7)

Stosujemy niemiecką konwencję zapisu dat: 3.Oktober 2005

Stulecia rozpisujemy: dasiebzehnteJahrhundert

Dekady zapisujemy bez apostrofu czy znaku podziału: die 1720er Jahre (a nie die 1720 er/ die 1720-er Jahre)

Aparat przypisów

Stosujemy przypisy dolne.

Przypisy rozpoczynamy od wielkiej litery i kończymy kropką.

W tekście głównym kolejny przypis zaznaczamy cyfrą po kropce.

Rozróżniamy znak pauzy i znak podziału wyrazów.

Wykaz stosowanych standardowo skrótów:

Anm. Anmerkung

Aufl. Auflage

Ausg. Ausgabe

Bd./Bde. Band/Bände

bearb. vonbearbeitet von

d.h. das heißt

ebd. ebenda

f./ff. folgende

Hg./Hgg. Herausgeber (Sg./Pl.)

hg. von herausgegeben von

Hs./hs. Handschrift/handschriftlich

Jb. Jahrbuch

Jg. Jahrgang

Kap. Kapitel

Ms./Mss./ms.Manuskript(e)/maschinenschriftlich
Ndr./repr. Neudruck
S. Seite(n)
s. siehe
u.a. und andere/unter anderem
usw. und so weiter
V. Vers
Vf. Verfasser
vgl. vergleiche
Z. Zeile
z.B. zumBeispiel

Zapis bibliograficzny w przypisach dolnych:

Pierwszy zapis musi być pełny, natomiast przy kolejnych cytatach z tego samego źródła należy stosować zapis skrócony: Nazwisko autora (Anm.XX), S.Y.

Schmidt (Anm.2.), S.67.

Jeśli cytujemy różne dzieła tego samego autora, należy przy zapisie skróconym po nazwisku zapisać początek tytułu a następnie (Anm.xx.), S.Y.

Winckelmann: Gedancken (Anm. 10), S. 134.

Przy częstym cytowaniu z jednego dzieła wystarczy jednorazowy pełny zapis a przy kolejnych cytowaniach tylko podawać wprowadzony skrót (Sigle), nr tomu i str.

Gotthold Ephraim Lessing: Werke und Briefe in zwölfBänden. Hg. von Wilfried Barner u. a. Frankfurt a. M. 1985–2003 (im folgenden zitiert als FA, Band- und Seitenzahl).

Ebd. Stosujemy tylko przy zapisie cytowań z tego samego źródła, następujących bezpośrednio po sobie:
Ebd., S. 141.

Nie skracamy imion

Jeśli występuje dwóch lub więcej autorów/ wydawców cytowanego utworu stosujemy spójnik. Przy więcej niż trzech nazwiskach lub miejscach wydania zapisujemy tylko pierwsze a pozostałe zastępujemy skrótemu.a.

Stosujemy następujące wzory zapisów bibliograficznych:

Monografie:

Vorname Name: Titel. Untertitel. Band. Auflage. Ort Erscheinungsjahr, S. XX.

Erich Schmidt: Lessing. Geschichte seines Lebens und seiner Schriften. Bd. 1. 4. Auflage. Berlin 1923, S. 355.

Wolfgang Albrecht: Gotthold Ephraim Lessing. Stuttgart, Weimar 1997,

S. 124f.

Tomy zbiorowe (Sammelwerke):

Vorname Name (Hg.): Titel. Untertitel. Band. Auflage. Ort Erscheinungsjahr.

Christoph Bultmann, Friedrich Vollhardt (Hg.): Lessings Religionsphilosophie im Kontext. Hamburger Fragmente und Wolfenbütteler Axiomata. Berlin, New York 2011

Artykuły w tomach zbiorowych:

Vorname Name: Titel des Beitrags. In: Titel des Sammelwerks. Hg. von Vorname Name. Ort Erscheinungsjahr, S. XX-XY.

Hugh Barr Nisbet: Biographische Betrachtungen. Zum Verhältnis von Leben und Werk bei Lessing. In: Lessings Religionsphilosophie im Kontext. Hamburger Fragmente und Wolfenbütteler Axiomata. Hg. von Christoph Bultmann, Friedrich Vollhardt. Berlin, New York 2011, S. 11–24, hier S. 22.

Publikacje w czasopiśmie:

Vorname Name: Titel des Beitrags. In: Name der Zeitschrift Nummer (Erscheinungsjahr), S. XX-XY.

Karl S. Guthke: Die Geburt des ‚Nathan‘ aus dem Geist der Reimarus-Fragmente. In: Lessing Yearbook 36 (2004/2005), S. 15–47, hier S. 15f.

Edycje (Editionen):

Vorname Name: Titel. Hg. von Vorname Name. Band. Auflage. Ort Erscheinungsjahr.

Burkard Waldis: Esopus. Hg. von Ludger Lieb u.a. Bd. 1. Berlin, New York 2011.

Interpunkcja w przypisach dolnych:

Jeśli w przypisie podajemy kilka źródeł oddzielamy je średnikiem:

Vgl. Erich Schmidt: Lessing. Geschichte seines Lebens und seiner Schriften. Bd. 1. 4. Auflage. Berlin 1823, S. 355; FA 5/2, S. 345; Monika Fick: Lessing-Handbuch. Leben – Werk – Wirkung. Stuttgart, Weimar 2000, S. 177.

Bibliografia końcowa

Układ alfabetyczny od pierwszej litery nazwiska autora

Rozpisujemy imiona

Poszczególne pozycje bez kropki na końcu

Wzory jak w przypisach dolnych

